

# L'ANY RUSIÑOL

Vinyet PANYELLA  
Societat Catalana de Llengua i Literatura

La commemoració del 75è aniversari de la mort del pintor i escriptor Santiago Rusiñol (Barcelona, 1861 – Aranjuez, 1931), organitzada per l'Ajuntament de Sitges i comissariada per la Dra. Margarida Casacuberta (Universitat de Girona), ha impulsat un ampli ventall d'activitats que abasten la pràctica totalitat dels vessants creatius de l'artista. Per bé que la cronologia commemorativa proposada de Sitges estant abastava l'any natural des del 13 de juny de 2006 al 13 de juny de 2007, la capacitat de convocatòria de l'esdeveniment va passar amb escreix aquestes dates, de manera que la present crònica queda formalment tancada el 31 de desembre de 2007. La major part de les activitats ressenyades en la present crònica s'han desenvolupat sota la marca de *l'Any Rusiñol* de Sitges o del programa *Any Rusiñol Barcelona 2007*, tot i que han estat organitzats, patrocinats i produïts des d'instàncies ben diverses. A efectes conceptuals la present crònica emmarca els esdeveniments i publicacions en dos apartats: el referent a activitats acadèmiques, de recerca i d'estudi, i el dedicat a activitats de difusió cultural.

## ACTIVITATS ACADÈMIQUES, DE RECERCA I D'ESTUDI

### 1. SIMPOSIS I COL·LOQUIS

Les trobades d'especialistes i estudiosos es van iniciar amb el simposi *Santiago Rusiñol. L'arquetip de l'artista modern*, a l'auditori de Miramar, a Sitges, del 26 al 28 de gener de 2007. El simposi, organitzat per la Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales i dirigit per Daniel Giralt-Miracle, tenia com a objectiu «valorar en la seva justa mesura aquest artista integral, reflexionar sobre les seves contradiccions i encerts i aprofundir en el vast món en què va incidir» amb un total de catorze conferències i un col·loqui final. Joaquim Molas, amb «Santiago Rusiñol, un art sense fronteres» i Josep de C. Laplana, amb «Rusiñol, un artista molt especial» es van referir a aspectes més generals, mentre que les altres conferències van focalitzar la figura de Rusiñol en aspectes concrets. Antoni Serra Ramoneda va tractar sobre «La burgesia i els seus fills», Margarida Casacuberta, «Rusiñol, home de lletres»; Isabel Coll, «El Rusiñol pintor»; Josep M. Casasús, «Rusiñol i la premsa»; Francesc Fontbona, «Rusiñol vist per la crítica d'art»; Juan Manuel Bonet, «Santiago Rusiñol y Juan Ramon Jiménez, un diàleg peninsular»; Javier González de Durana, «La connexió basco-catalana»; Baltasar Por-

cel, «Santiago Rusiñol, un revulsiu a la Mallorca del 1900»; Vinyet Panyella, «Els vincles amb Sitges»; Gijs van Hensbergen, «El Cau Ferrat el darrer i el primer Zeitegeist», i Eliseu Trenc-Ballester sobre les «Connexions amb França». El simposi es va cloure amb un interessant col·loqui de recapitulació, i amb una visita guiada pel Sitges modernista i rusiñolià. En el moment de tancar la redacció d'aquesta crònica s'ha confirmat l'edició de les actes del simposi per part de la Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales.

El col·loqui internacional *Santiago Rusiñol del Modernisme al Noucentisme* es va organitzar des de Societat Catalana de Llengua i Literatura de l'Institut d'Estudis Catalans, coordinat per August Bover i Vinyet Panyella, amb la col·laboració del Consorci del Patrimoni de Sitges, amb la voluntat d'aplegar els estudiosos i experts en la vida i obra de Rusiñol en relació amb el context de la història cultural del seu temps, procedents del medi acadèmic dels Països Catalans, el medi hispànic i les universitats estrangeres. L'enquadrament temàtic de la convocatòria era degut a la necessitat d'estudiar, descobrir o replantejar la personalitat i l'obra de Santiago Rusiñol al llarg, principalment, dels anys del Noucentisme, per tal de descobrir i posar en valor l'etapa menys coneguda del recorregut artístic i intel·lectual de l'artista (referències al *Butlletí de l'IEC*, núm. 101, 26.I.2007).

El col·loqui, que va aplegar una seixantena d'inscripcions, es va celebrar del 12 al 14 d'abril de 2007, a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans (Barcelona, 12 i 13 d'abril) i al Saló Blau del Palau de Maricel (Sitges, 14 d'abril), es va articular al voltant de les conferències d'inauguració i de cloenda, sis ponències, dues taules rodones i un total de 24 comunicacions.

La conferència inaugural va ser a càrrec de Margarida Casacuberta, que va situar la figura de «El Rusiñol del *Glosari*» en el marc de la història cultural dels anys del Noucentisme, en relació amb l'evolució estètica i biogràfica de l'artista. Les ponències de Jordi Castellanos tractant de «Rusiñol, artista modern»; Lourdes Sánchez-Rodrigo analitzant la relació de «Santiago Rusiñol, entre els Països Catalans i la cultura hispànica»; Francesc Fontbona descrivint «L'obra artística de Rusiñol, del Modernisme a la pintura del segle xx»; Damià Pons sobre «Santiago Rusiñol i la modernització cultural. Etapa mallorquina», Anna Sawicka sobre «Rusiñol, escriptor del segle xx. Periodisme i novel·la en el context europeu», i Roland Sierra, «La creació d'un univers íntim. Rusiñol i el Cau Ferrat» van constituir un conjunt d'aportacions innovadores per a la recepció rusiñoliana a inicis del segle actual, partint de síntesis prèvies dels seus respectius treballs i obrint noves vies de lectura i d'estudi de l'artista.

Les comunicacions, que van tractar i aprofundir en aspectes concrets i, en alguns casos, monogràfics de les obres de l'artista, van ser presentades per Irene Gras, «Figures i escenaris de la decadència en Rusiñol»; Carles Bastons, «El Senyor Esteve, un personatge polisèmic de la literatura catalana»; Xuan Carlos Busto i Alberto Fenoll, «*L'auca del Senyor Esteve*: clarors i foscor»; Guillem Jordi Graells, «Un manuscrit de l'Institut del Teatre amb una primera redacció, parcial, de *L'auca del Senyor Esteve*»; Ignasi Domènech, «L'excursionisme i el jove Rusiñol»; Joan Alegret, «Ruïnes al clar de lluna: Heredia, Rusiñol, Zanné»; Jordi Cirera, «Rusiñol i Manlleu, una relació poc coneguda»; Jordi Domènech: «Rusiñol a València, "un raig de llum fecund"»; Àngels Ribes, «Santiago Rusiñol, traductor d'Alphonse Daudet»; Juan C. Bejarano, «(Auto)retrat emmarcat de Santiago Rusiñol: *Figura femenina* (1894) (MNAC Barcelona) i el pintor emmirallat»; Montserrat Pérez, «Santiago Rusiñol i la Colla del Safrà»; Davide Lacagnina, «Fortuna italiana de Santiago Rusiñol: el papel de Vittorio Pica»; Teresa-M. Sala, «*Ut pictura poesis*. Rusiñol i els jardins del segle xx»; Nina Ferrer, «Eivissa, l'illa blanca de Rusiñol»; Teresa Costa-Gramunt, «Un simbolisme sobre els prenedors de lluna»; Carme Carreño i Anna Valls, «En Santiago Rusiñol a través dels fons de l'Institut del Teatre»; Maria Saborit, «El llegat Rusiñol i els fons documentals de Sitges»; Anna Gudayol, «Documentació manuscrita de

Santiago Rusiñol a la Biblioteca de Catalunya»; Dora Faix, «Santiago Rusiñol, prosista i dramaturg. Obres en dues versions»; Maria Dasca, «*La cultura en el desert*. Rusiñol i l'alternativa teratològica de *La Niña Gorda* (1917)»; Isabel Sànchez i Costa, «*El català de la Mancha*, la seva vinculació amb Cervantes amb una mirada des de la psicoanàlisi»; Assumpta Clopas, «Santiago Rusiñol i Francesc Pujols, una breu relació», i Francesc Ruiz, «*Màximes i mals pensaments* de Rusiñol: entre l'escepticisme moral i l'aforisme artístic».

Les dues taules rodones, moderades per Magí Sunyer (13 d'abril) i Oriol Izquierdo (14 d'abril) es van articular sobre el tema genèric de *L'artista total vist pels artistes*, amb la participació de personatges vinculats al medi artístic, com Lluís Soler, actor; Artur Ramon, anti-quari i escriptor; Ricard Salvat, dramaturg; Ramon Madaula, actor i dramaturg; Oriol Pi de Cabanyes, escriptor, i Fernando Krahn, dibuixant, que van transmetre les respectives visions personals sobre l'obra artística de Rusiñol i la seva influència posterior.

La sessió de cloenda a cura d'Oriol Izquierdo, director de la Institució de les Lletres Catalanes; August Bover, president de la Societat Catalana de Llengua i Literatura (SCLL), i Salvador Giner, president de l'Institut d'Estudis Catalans, es va iniciar amb la conferència de l'escriptora Carme Riera que, amb «Algunes raons per admirar Rusiñol» va oferir la seva visió de Rusiñol des de la seva estada i amistats mallorquines fins a les tensions entre el Modernisme i el Noucentisme. Oriol Izquierdo va expressar la seva satisfacció per la celebració del col·loqui, remarcant la importància de la figura de Rusiñol; August Bover va establir un primer balanç quantitatiu i qualitatiu del Col·loqui anunciant l'edició de les actes durant el 2008 i la futura constitució de la Societat Rusiñol en tant que grup de treball de la SCLL. Salvador Giner va cloure els actes agraïnt als participants les seves aportacions i expressant el reconeixement i el suport de l'IEC al treball de la SCLL.

## 2. EXPOSICIONS

Les exposicions que s'han celebrat entre 2006 i 2007 han posat de manifest, entre altres aspectes, la relació la simbiosi plàstica i literària de l'obra de l'artista i han descobert aspectes de la seva vida i obra fins ara poc o gens coneguts. En aquesta crònica s'assenyalen les exposicions que compten amb catàleg.

*Rusiñol i la pintura europea*, produïda per l'Any Rusiñol per mitjà del Consorci del Patrimoni de Sitges (Sitges, Palau de Maricel, 13 de juny – 20 d'agost de 2006; Aranjuez, setembre 2006) i comissariada per Isabel Coll constitueix un exercici de pintura comparada analitzant la pintura de Rusiñol del naturalisme al simbolisme a través d'un centenar d'obres, remarcant la literatura simbolista a partir de la lectura d'Émile Verhaeren. El catàleg (*Rusiñol i la pintura europea*. Sitges: Consorci del Patrimoni de Sitges, 2006, 357 p.), profusament il·lustrat a tot color i amb el text a doble columna català i castellà i amb traducció a l'anglès, conté l'estudi de la comissària sobre «Rusiñol i la pintura europea» i la reproducció i catalogació de les obres exposades.

*Rusiñol desconegut*, produïda pel Consorci del Patrimoni de Sitges, i inaugurada al Mercat Vell de Sitges (21 d'octubre – 30 de novembre de 2006; itinerant per diverses ciutats de Catalunya i de l'Estat espanyol) va ser ideada per posar en valor la totalitat del llegat Rusiñol de Sitges més enllà de l'obra pictòrica conservada al Museu del Cau Ferrat, especialment el fons documental que configura el Llegat Rusiñol a la Biblioteca Popular Santiago Rusiñol de Sitges, així com la Reserva del museu. El contingut va ser definit per un equip d'experts i investigadors, que van tenir cura de la tria de peces i dels articles del catàleg: Teresa-M. Sala, «Sota el signe de la malenconia: l'ideari estètic»; Vinyet Panyella, «La trajectòria vital o la

combinatòria de l'art i de la vida»; Vinyet Panyella, «Del caminant de la terra a l'artista viatger: itineraris»; Margarida Casacuberta, «L'escriptor de la vida moderna»; Francesc Fontbona, «Rusiñol i el dibuix»; Margarida Casacuberta, «L'intel·lectual modernista»; Ignasi Domènech, «El Cau Ferrat: *la col·lecció del cor*». El catàleg (*Rusiñol desconegut*. Sitges: Consorci del Patrimoni de Sitges, 2006, 281 p.), àmpliament il·lustrat, conté també la reproducció i catalogació de les peces exposades, una cronologia establerta per Vinyet Panyella i l'aparell bibliogràfic general relatiu als textos i a l'exposició.

*Rusiñol torna a Manlleu* (Manlleu, del 10 al 31 de maig de 2007), produïda pel Museu Industrial del Ter, mostrava la relació entre l'artista i les seves arrels familiars i econòmiques amb la vila per mitjà d'un conjunt de quadres i algunes reproduccions ambientals. El catàleg (*Santiago Rusiñol torna a Manlleu*. Manlleu: Museu Industrial del Ter; Ajuntament de Manlleu; Caixa Manlleu, 2007, 55 p.) reproduceix a color les vint-i-dues obres de l'exposició i publica els articles de Jordi Cirera i Bach, «Rusiñol i Manlleu» i «Rusiñol: el poeta de les alegries que passen, el pintor de les tristeses que queden», d'Àngels Ferrer i Ballester.

*Pla biògraf de Rusiñol*, exposició monogràfica produïda per la Fundació Josep Pla, comissariada per Margarida Casacuberta i coordinada per Anna Aguiló, presentada a la Fundació Josep Pla (Palafrugell, 30 de juny – 30 de desembre de 2007) és una exposició de format itinerant que explica la relació entre tots dos escriptors i la visió que el periodista escriptor Josep Pla mostra de la figura de Rusiñol des del *Quadern gris* fins els anys setanta. Compta amb un catàleg (*Pla biògraf de Rusiñol*. Palafrugell: Fundació Josep Pla, 2007, 96 p.) amb els articles d'Anna Aguiló, «Amb el garbell de granet fi» i de Margarida Casacuberta, ««Pla, biògraf de Rusiñol», i amb la reproducció de les peces exposades i un interessant annex documental amb textos periodístics de Josep Pla escrits entre 1925 i 1948.

*Dibuixos de Santiago Rusiñol del Museu Nacional d'Art de Catalunya* va ser l'exposició (abril 2007 – abril 2008), comissariada per Francesc Quílez i Corella, per mitjà de la qual el MNAC es va afegir a la commemoració. Aplega un total de cinquanta-quatre peces de les quals trenta-cinc procedeixen de la col·lecció de l'escriptor i crític Raimon Casellas. Part d'aquest interessant conjunt són els originals de les il·lustracions amb què Rusiñol acompanyà els articles publicats a *La Vanguardia*, i es complementa amb els fons existents al Museu del Cau Ferrat de Sitges, bé exposats al públic bé a la Reserva del museu. El catàleg (QUÍLEZ I CORELLA, Francesc M. (2007): *Dibuixos de Santiago Rusiñol del Museu Nacional d'Art de Catalunya*. Barcelona: MNAC, 54 p.) publica la reproducció i catalogació de les peces i la traducció castellana dels textos. Cal assenyalar, malauradament, que la catalogació dels dibuixos de Rusiñol és incompleta en alguns casos i en altres conté errades que, malgrat els materials recentment publicats no s'han esmenat.

Del 4 de maig al 17 de juny, al Museu d'Art Modern i Contemporani Es Baluard de Palma de Mallorca es va celebrar l'exposició comissariada per Isabel Coll, *Rusiñol, la passió per Mallorca. Del luminisme i simbolisme a l'estampa japonesa*, en la que la comissària planteja la seva visió personal de la pintura mallorquina de Rusiñol per mitjà de les obres exposades, seguint els principis plantejats a l'exposició sobre *Rusiñol i la pintura europea*. El catàleg (*Rusiñol, la passió per Mallorca. Del luminisme i simbolisme a l'estampa japonesa*. Palma: Es Baluard, 2007), publica sengles articles de Marie Claire Uberquoi, directora aleshores del museu, i d'Isabel Coll, comissària de l'exposició.

*L'art del ferro*, exposició dedicada a la forja i centrada en la col·lecció de forja de Rusiñol que es conserva al Cau Ferrat, va cloure formalment l'Any Rusiñol a Sitges. Inaugurada el 13 de juny de 2007 i tancada a finals d'agost, va ser comissariada per Ignasi Domènech, que va tenir cura de la catalogació de les peces en base a la recerca portada a terme sobre el Rusiñol excursionista i els anys de formació de l'artista en el col·leccionisme a l'Associació Catalana

d'Excursions, antecessora del Centre Excursionista de Catalunya, fins el trasllat de la col·lecció de forja des del Cau Ferrat barceloní a Sitges el 1893. El catàleg (*L'art del ferro*. Sitges: Consorci del Patrimoni de Sitges, 2007) reproduïx i detalla les peces dins dels diferents apartats de l'exposició i conté un article de Rafael Elvira i l'estudi d'Ignasi Domènech sobre la col·lecció de forja de Rusiñol.

*La ploma de Xarau* és l'exposició celebrada a la sala d'exposicions de la Pia Almoïna de Barcelona la primavera de 2007, centrada en la producció literària de Rusiñol i comissariada per Josep M. Cadena. El catàleg (*La ploma de Xarau*. Barcelona, 2007) publica «Presentacions» de Vicent Sala i Belló i de Jordi Estruga i Estruga, i els articles de Josep M. Martí i Bonnet, «Rusiñol i mossèn Cinto»; Josep M. Cadena, «Santiago Rusiñol i el seu "senyor Esteve" a la novel·la, al teatre i al cinema» i reproduïx i descriu el catàleg de l'obra exposada, juntament amb la notícia de «Rusiñol i el cinema» de Pere Jordi Figuerola i Rotger, acompanyant els documentals projectats.

### 3. EDICIONS DE L'OBRA DE RUSIÑOL

Les reedicions de l'obra literària de Rusiñol han estat únicament tres. *L'Auca del Senyor Esteve* (Barcelona: Edicions 62, 2007) ha estat publicada en tant que edició del centenari de la seva primera edició el 1907, en un volum de tapa dura acompanyat de les vinyetes de l'auca amb els versos de Gabriel Alomar, il·lustrades per Ramon Casas. L'edició ha estat a cura de Margarida Casacuberta, que n'ha fixat els criteris.

*El poble gris*, (2007) «un llibre irònic i devastador», en paraules de la presentació que en fa Margarida Casacuberta, ha estat editat a cura de Miquel Oller (Barcelona: Edicions de 1984, 189p. [Mirmanda, 42]).

*Màximes i mals pensaments* (Barcelona: L'Avenç, 2006 [L'Avenç, 3]), amb l'epíleg de Margarida Casacuberta, ha estat una de les posades en valor més notables de la commemoració, ja que el fet de fer-lo accessible n'ha comportat la popularització i, fins i tot, la celebració de recitals de presentació, com el d'Enric Casassas a l'Horígonal la primavera de 2007.

Edicions de La Magrana ha reeditat en un nou format el *Viatge a París* (Barcelona: La Magrana, 2007) que Francesc Fontbona va confeïr a partir de les cròniques de Santiago Rusiñol (*Desde el Molino*) i de Miquel Utrillo, il·lustrades per Ramon Casas, que enviaren a *La Vanguardia* entre 1889 i finals de segle.

### 4. PUBLICACIONS

Entre 2006 i 2007 s'han publicat tres monografies, diversos números monogràfics en publicacions periòdiques i una reedició.

*Aranjuez, Rusiñol vive aquí* (MERLOS, Magdalena / HERNÁNDEZ, Florencio (2006): *Aranjuez, Rusiñol vive aquí*. Aranjuez: Ayuntamiento) és la primera monografia que es publica sobre les estades de l'artista en aquell indret, en la que els seus autors n'han elaborat una documentada crònica que omple i complementa la biografia de l'artista i la recepció de la seva obra.

*Santiago Rusiñol. L'artista total* (Barcelona: Diputació, 2007, 367 p.) és una obra col·lectiva publicada per la Diputació de Barcelona en format de llibre de regal que aplega vuit articles que són, en certa manera, diferents punts de vista sobre Rusiñol a partir de les noves aportacions i perspectives obertes per la commemoració. Joaquim Molas tracta «Rusiñol i la Modernitat»; Daniel Giralte-Miracle, «Rusiñol, l'artista plàstic»; Margarida Casacuberta,

«Rusiñol, escriptor»; Guillem-Jordi Graells, «L'artista teatral»; Isidor Cònsul, «Rusiñol, artista compromès»; Vinyet Panyella, «L'artista que viatja. El caminant de la terra»; Isabel Coll, «Una vida d'artista. La bohèmia», i Teresa M. Sala, «El somni del Rusiñol col·leccionista». Els articles es complementen amb una acurada tria de textos de l'artista i amb reproduccions d'obra i de documentació.

*Santiago Rusiñol. Paisatges i amistats* (PANYELLA, Vinyet (2007): *Santiago Rusiñol. Paisatges i amistats*. Tarragona: Diputació; Museu d'Art Modern; Barcelona: Viena Edicions, 148 p. [Col·lecció Tamarit, 21]) és una monografia de gran format que tracta la relació literària, artística i personal de Rusiñol amb diversos personatges de les comarques tarragonines, així com les obres que l'artista hi va portar a terme i l'impuls que va significar per al Modernisme al Camp de Tarragona. L'obra reproduceix documentació i obres de l'artista, especialment les que va portar a terme a Poblet i a Tarragona.

La *Petita història de Santiago Rusiñol* (PANYELLA, Vinyet / BAYÉS, Pilarín (2007): *Petita història de Santiago Rusiñol*. Barcelona: Editorial Mediterrània [Petites històries]) dedicada al públic infantil, és va reeditar per ser repartida entre el públic escolar sitgetà.

Amb el títol «Santiago Rusiñol i el nostre temps», *Paper de vidre* (núm. 38, 2006, <http://www.paperdevidre.net/revistes/38.htm>) va dedicar un monogràfic a Rusiñol, amb textos de Josep Pla i les col·laboracions de Mita Casacuberta, Vinyet Panyella, Josep C. Laplana, Jorge Pombo, Jordi Galceran, Ferran Madico, Jordi Banacolocha i Norman Cinnamon.

El setmanari *El Temps* (desembre 2006) va editar un «Especial Rusiñol» coordinat per Jaume Monzó i Vinyet Panyella amb les col·laboracions d'Antoni Sella, «Rusiñol, avui. Objectius i fites de l'Any Rusiñol»; Vinyet Panyella, «Santiago Rusiñol i els Països Catalans»; Jordi Cirera, «Rusiñol i Manlleu», i Isabel Coll, «La revelació de València».

*Serra d'Or* (abril 2007) publicà el dossier «Rusiñol al segle xx» amb les col·laboracions de Vinyet Panyella, «Dels desenganys als homenatges. El segle xx de Santiago Rusiñol»; Margarida Casacuberta, «L'Auca del senyor Esteve de Santiago Rusiñol: la gran novel·la de Barcelona», i Anna Sawicka, «Rusiñol, escriptor modern».

La *Revista de Girona* (núm. 243, 2007) va publicar el dossier «La petjada de l'artista a les terres gironines», integrat pels articles «Una ciutat desagraïda: Rusiñol i Girona», de Xavier Carmaniu Mainadé; «Entre l'adoració i el recel: Rusiñol, Bertrana i Sant Feliu de Guíxols», de Glòria Granell; «Records d'un final d'estiu a Olot: Rusiñol al "país del paisatge"», de Margarida Casacuberta; «Rusiñol, Arbúcies i el Montseny», de M. Àngels Bartés; «Rusiñol al Ripollès», d'Ignasi Doménech, i «Rusiñol, un estiu singular a la Cerdanya», de Mercedes Palau-Ribes.

Per últim, *L'Avenc* (núm. 328, octubre 2007) va publicar l'article de Pilar Vélez, «Santiago Rusiñol, l'artista modern i la Barcelona modernista».

## ACTIVITATS DE DIFUSIÓ CULTURAL

S'han organitzat diversos cicles de conferències, com *Visions íntimes del Cau Ferrat*, al Museu de Cau Ferrat 2006-2007; Palau Robert (2007); Ateneu Barcelonès (febrer 2007); Museu Industrial de Ter (maig 2007) arran de l'exposició *Rusiñol torna a Manlleu*. En el moment de tancar la crònica no se n'havia publicat cap.

La premsa periòdica catalana i mallorquina, diaris i setmanaris, ha publicat un considerable nombre d'articles periodístics de divulgació, així com d'informació sobre les activitats de

la commemoració, especialment arran de les dates del 13 de juny, dia del traspàs de Rusiñol a Aranjuez.

La Diada de Difunts de 2006 Rosa Novell va portar a terme una lectura de textos de Rusiñol davant de la seva tomba al Cementiri de Montjuïc, organitzada per *La Vanguardia*. Per la festivitat de Sant Jordi de 2007, la lectura que cada any se celebra al Parlament de Catalunya va tenir Rusiñol com a protagonista, a partir d'una tria de textos de proses, articles, teatre i novel·la.

El vessant teatral de Rusiñol va ser objecte d'un ampli interès per part de programadors i actors de les arts de l'espectacle, tant des del sector professional com amateur. D'entre els espectacles i representacions cal remarcar el treball dramàtic i la interpretació realitzats per l'actor Ramon Madaula, *Cap al tard*, elaborat amb textos de Rusiñol, amb acompanyament de música d'Erik Satie (2007). Dos altres espectacles importants van ser les representacions de l'obra de Rusiñol *El jardí abandonat*, a Barcelona i a Sitges, on es va interpretar en format de lectura teatral en la cloenda de l'Any Rusiñol (2007), i el treball de dramàtic amb textos de Rusiñol i Pere Corominas, *Rusiñol i el seu temps* (2007). Des del sector amateur, i de Sitges estant, es van realitzar dos muntatges teatrals: *L'alegria que passa* (maig 2007) i *L'Auca del senyor Esteve* (juny 2007).

El documental *Un altre Rusiñol* (2006) va ser produït amb motiu de la commemoració i projectat en diverses emissions de Televisió de Catalunya.